

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Brevet de înregistrare nu se primăscă.
Manuscrisurile nu se întorc.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai primăscă în Viena
H. Moss, Haasenstein & Vogler (Otto
Moss), H. Schick, Alois Herndl, M.
Jaks, A. Oppelt, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
armonioasă pe o colină 6 or. și
30 cr. timbra pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagină a III-a o
serie 10 or. v. a. sau 30 bazi.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fă-care-și
Abonamente pentru Anstro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 48 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franco.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
la administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagat
1. pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 171.

Brașov, Joi, 5 (17) August

1893.

Ce face d-lu Hieronymi?

Brașov, 4 August st. v.

Sunt trei săptămâni, de când „patrioții de stradă” din Turda au pus în spaimă lumea civilisată cu vandalismul lor îndreptat în contra pașnicilor locuitori români de acolo și încă nu scim nimic, n'am auditu nimic ca urzitorii acestui atentat în contra libertății și a liniștii cetățenilor să fi fost trași la răspundere și pedepsiți cum se cuvine.

Cei culpabili, cei ce au ațitat masele și au comandat atacurile cu bolovanii asupra caselor românesce, amenințându-le averea și viața locuitorilor lor, se plimbă și acuma cu capul ridicat prin Turda și se laudă, de sigur, între ai lor pentru vitejia „patriotică”, ce au documentat-o în séra aceea.

Cum se pte uni faptul acesta cu legile statului, cu idea de ordine și de drept, cu îndatoririle ce le are guvernul pentru apărarea averii și a vieții cetățenilor?

Ce pte răspunde ministrul de interne, d-lu Hieronymi, la întrebarea de mai sus?

Dacă Escelența Sa nu s'ar crede obligată de a interveni pentru apărarea cetățenilor de naționalitate română, decât aceștia i s'ar pără atât de „nepatriotici”, încât să nu mai merite nici în asemenea cazuri scutul, ce li-lu oferă legile, atunci de ce nu intervine cel puțin cu scop de a constrînge pe patrioții privilegiați, aderenți ai ideii de stat, să respecte ordinea publică?

Repetăm, că nu ne este cunoscut să se fi făcutu nici un pas serios și energic din partea guvernului, pentru a trage la răspundere și a pedepsi pe urzitorii turburărilor dela Turda. Și avem

causă a bănu că ei și de astădată vor scăpa totu așa de nepedepsiți, ca și în anul trecut, când cu bombardarea casei lui Rațiu.

Nu vede d-lu Hieronymi, că prin crățarea plină de slăbiciune, cu care se pörtă guvernul față de șovinismul violent, elu törnă numai oleiu pe foc, încuragéză numai pe agitatorii și resvrătorii masselor maghiare la noue fapte ale eroismului vandalic de stradă?

Puține zile după Turda, au urmat scenele și mai sëlbatice dela Oradea-mare. Mărturisescă d-lu ministru de interne, că ore s'ar fi pututu petrece aceste orgii ale șovinismului turbat în Oradea-mare, decât cei ce le-au inscenat n'ar fi fost conduși de convingerea, că nu li se va întâmpla nici loru nimic?

Dér cu privire la Oradea-mare, s'annunț acuma, că d-lu Hieronymi și-au luat cuvântul de a face o cercetare forțe riguroasă și a numitu spre scopul acesta chiar unu comisar guvernial.

Suntem păștiți și scim ce va să diacă numirea unu „comisar guvernial”, când e vorba de raporturile dintre Români și Unguri!

Postau destui comisari de ai guvernului pe la noi, dér n'am scim, pe lângă cea mai bună voință, să cităm măcar unu singur casu, ca aceștia să fi făcutu dreptate Românilor loviți în libertatea și drepturile lor!

De aceea nu ne promitemu nimic nici dela noulu comisar, pe care d-lu Hieronymi l'a însărcinat cu cercetarea agitațiilor și demonstrațiilor din Bihor.

Ne temem chiar, că această cercetare, ca și multe altele anteriore, în loc să aibă ca rezultat pedepsirea resvrătorilor maghiari, se va îndrepta totu în contra Românilor, a „hoților de păgubași”. Și în a-

castă temere ne întărește faptul, că șovinistii din Oradea-mare pretind acuma, ca noulu comisar guvernial să dea satisfacție cauzei maghiare, ce a fost „ofensată prin agitațiile trădătoare de patriă ale Românilor!”

Deja unele foi maghiare își exprimă nemulțumirea cu alegerea persoanei comisarului și nu-lu cred aptu de a-și implini cum se cade acea chîmăre.

Frumosă trebă! Totă lumea așteptă să li-se dea satisfacție acelor cetățeni, cari au fost atacați în mod barbar și mișesc în averea și în viața lor, ér ei cer satisfacție pentru cauza celor ce au aruncat cu bolovanii și au jăfuit casele Românilor!

În asemenea împrejurări suntem curioși să vedem în ce va consista acea „cercetare forțe riguroasă”, ordonată din partea ministrului Hieronymi.

Noi scim una și bună. Când s'aruncă cu petrii și sunt mii de omeni adunați, nu pte să fiă secret cine au aruncat și cine i-au îndemnat și i-au harangat. Ce lipsă mai era de comisar guvernial, când totă Oradea știe, că scandalurile le-a pregătit și inscenat famosul inspector școlar districtual de acolo, cu redactorii dela foile maghiare din localitate?

De ce nu cere d-lu Hieronymi dela colegul său Csaky, să tragă în cercetare pe acel inspector alu său resvrător?

De ce mai umblă și acuma guvernul unguresc cu doi bani în trei pungi? Nu-i e rușine de lume care privește ađi cu cea mai mare atențiune la cele ce se petrec în Bihor?

Răspunderea ministrului de interne și a guvernului față cu barbariile comise este multu mai mare,

decât ca să mai pótă fi incungiu-rată cu cunoscutele tertipurî unguresce. Resultatul cercetării din Oradea-mare va dovedi, decât acestu guvern mai are ceva autoritate în această țără.

Vandalii în Oradea-mare.

Oradea mare, 14 August.

(Raportu specialu alu „Gaz. Trans.”)

Pressa jidano-maghiară din locu, care la toate ocaziunile buciună „libertatea” și „cavalerismul” unguresc, a recunoscut în organele sale, că atacul neașteptat din 9 l. c., făcutu asupra bisericilor, institutelor și a tuturor caselor românesce, a fost o furiă, sëlbtăciă și o infracțiune ne mai pomenită, și care a trecut peste imaginațiunea d-lor. Bolovani, jumătățile de țigle și securile asvrlite în ferestri, în uși și porți, decât atingeau ființe omenesce, acestea deveniau de sigur prada morții; spart'au porți, păreți, într'at'au în odăi, de unde au aruncat pe stradă mobile, vestminte, sferticându-le, tăvălindu-le prin noroi, și nimicindu-le. Góna Tătarilor lui Dsingis Chan numai, a pututu să lase asemenea urme triste și neumane. Apoi urletele sëlbatice de „abzug oláh, le ar oláhokkal, halál az oláhoknak” (josu cu Români, morțe Românilor), cutrierau atmosfera. Acestu potop de vandalism, s'a început la 8 ore și 10 minute séra, și a durat până la 11; adecă 3 ore neinteruptu reședința episcopescă, institutale și școlile românesce și unele case românesce, în acestu interval au fost năpădite și asaltate de câte 4—5 ori. Poliția orășenească în acestu timp a statu gardă de onore tumultuanților. Se vorbesce, că fișpanul comitatului, carele este și alu orașului, Baron Döry, mânca înghețată cu secretarul său

FOILETONULU „GAZ TRANS.”

Epistole către unu amic.

II.

— Dela Graz la Budapesta. —

Sună clopoțelul a treia oră! Unu fluierat ascuțit alu locomotivei — și eu părăsesc gara, și cu gara orașul, pte pentru tot-déuna!...

Éta începutul stereotip alu tuturor călătorilor! Sună clopoțelul odată, de două ori, de trei ori, apoi urmăz unu fluierat și trenul plécă. Unii, cari sunt mai versați în stilistică și sciu arangia mai bine frasele, mai adaugă câteva cuvinte onomatopoeice despre zruitul rôtelor, și mai sciu eu despre ce. Tu n'ai să aștepti dela mine probe de stil; pe câtu te cunoscu eu, vestea îmbrăcată în cele două cuvinte: „am plecatu.” va face mai mare impresiune asupra ta, decât o sumedenia de frase onomatopoeice. Pentru-că noi trăim într'o lume, în care frasele sbărnae prin aer și nu mai scim alege din cuvintele cele multe sunătoare, care e esența? Sélbă-nemă baram noi la simplicitate!

Când îți scrisesem epistola din urmă, nief eu insumi nu credeam, ca să ajung,

într'unu timp atâtu de scurt, din o parte extremă a monarhiei nostre în cealaltă parte extremă. Și s'au întâmplat multe, în timp relativu scurt — *quae fieri posse negabam*.

Dér să trecem la călătorii! Sélbă-săm la o parte meditațiunea!...

Eșitu odată din periferia orașului, stațiunile căilor frate se perëndau cu iuțelă mare. Aici nu sunt stațiunile atât de îndepărtate, ca pe la noi; sunt mai multe locuri însemnate și centrele sunt mai apropiate de olaltă. Priviam pe ferestru și mă delectam în țărișora acésta de Alpi, cu munții ei verđi și cu colinele sale drăgălașe. Mă cuprinse o jale. Ore voiu vedé-o încă odată?...

În tren se schimbau pasagerii; unii se depărtau după o călătorie scurtă și veniau alții în locul lor. Cei mai mulți s'au urcat la *Feldbach*. Acésta e stațiunea cea mai apropiată de renumitulu locu de cură *Gleichenberg*. O mulțime de călători, mare parte tuberculoși, se întorceau acasă dela cură. A ședeia în apropierea unu tuberculosu o oră, două, séu pte chiar totă ziua, nu e prea plăcutu, și eu mă siliam să-i țin departe pe câtu puteam; slobodiam fumuri diatr'o *virginia* de se faceau

nor. N'a folosită nimica. Ni se umplu cupeul de pasageri, cari veniau dela *Gleichenberg*.

Mai înainte veni unu domn. Ilu cunoscu, că e din „poporul alesu.” Iși aședă geamantanul pe rețeaua de-asupra, și-și alege locul. Aici am să ședă! gândia elu în sine. Dér s'a sfetit altcum. De-odată întră în cupeu o damă câtu unu colost, plină de sănătate, însoțită de-o altă damă mai ténără și se aședă pe locul, ce și l'a fost alesu domnulu, care într'aceea eșise pe unu moment. Dama era și ea din „poporul alesu.” Tipul și jargonul o trădau de departe.

Éta unu casu de controversă! O personă își alege unu locu, își aședă, ce are de-asupra lui, și într'aceea vine o altă personă și-lu ocupă. „Locul e alu domnului!” era părerea unisonă a călătorilor. „Dér eu nu mă duc de aci nici pentru unu milionu, căoi și eu plătesc, ca și domnulu” răspundea dama. După unu vehementu schimb de cuvinte, dómua a învinsu, căci declarase energiou, că nu cedéz decât forței brașchiale. Domnulu eșu ciulitu pe peron. Sexul tare, represantat în cupeu, își acooperia față de rușine....

Dér nu s'a sfărșit cu atăta. După ce

eșise domnulu, dama creșend, că priutr'o apucătură șirétă va căștiga inimile soților de olătorii și va delătura impresiunea neplăcută, ce provocat, făcu observarea: „*Das ist ein ungarischer Jüd!*” — Observarea acésta din gura unei evreice făcu asupra mea impresiunea paradoxă, care mi s'a mai repetat de atunci odată, când cetisem adecă prin foile unguresce, că Maghiarii din Oradea-mare, amenințai în naționalitatea lor, au trebuit să ia măsuru de represiune..... Povestea cu: „*Di-i buzată, ca să nu-ți diacă!*” Și lucruri de acestea le faou omeni mari! O, ce comediă e lumea!

Observarea damei scose însă din sărită pe unu altu pasageru asemenea Ovreu, care până aci călătoria *incognito* în privința națională — și dădu damei o lecție despre toleranță. Disputa s'a finit cu declarațiunea damei, că și dënse e „*Ingarin*”. No, că-i bine, am ajuns într'o societate de Evrei unguri, eu singuru botezat. Acuma putem merge la „*Grosswarden!*”...

La *Fehring* se schimbă personalul și conductorii noi, și dau de scire, că ai ajuns pe pământu maghiaru „*dela Carpați — până la Adria*”. După patru ani de absență, pentru prima oră am trecut granița ungurescă. Când am vățut cel dintăiu

la confetăria jidanului Müller, vecin cu Curtea episcopescă, privind la atac, și glumind: „să nu deie cineva în Müller“.

Suntă minciuni, că poliția s'ar fi fost atacată, și unii din membrii ei vulnerați în acea seră; ba la locuința protopopului Mihuțiu un polițist a strigat: „aici a fost destul, să mergem mai departe!“

Înainte de 11 ore, vedându poliția turbarea celor ațîțați, și că furia și vandalismul va degenera, periclitându-se viețile omenești, a cerut ajutorul miliției, adecă după o nepăsătoare atitudine de 3 ore.

La sunetul tobelor miliției, nobilii cavaleri au luat-o la picior. Pamfletul miserabil și infernal al lui Pituk, a fost numai un pretext de nimic pentru acest vandalism, căci decă nobilii cavaleri ai națiunii maghiare au fost supărați numai pe episcopul Pavel, pentru ce s'au năpustit asupra tuturor institutelor, școlilor, bisericilor și locuințelor inteligenței românești?

Din faptele lor se poate constata, că ei n'au avut de a face numai cu unele persoane, ci cu totalitatea inteligenței române, adică cu românismul; va se dice: au s'ar năpustit sămînța urei și a focului rebeliunii de rassă. Urmările se ved, căci băieții pe strade în ziua mare strigă după Români: „*abzug oláh!*“ Clasele inferioare ale locuitorilor maghiari, sunt fanatisate și ațîțate la o ură nespă în contra a totu ce e Român, parola d'le este „Românul e trădător de patriă“. Puteți se vă închipuiți situațiunea noastră în astfel de împrejurări...

După aceste să mergem la întrebarea „cine a aruncat tăciunele rebeliunii în masele poporațiunii unguresci?“ Este un secret public, că primii articuli ațîțatori i-a scris în ambele diare locale „Nagyvárad“ și „Szabadság“ *inspectorul scolar districtual* cu numele Sipoș Orbán. elu cu redactorii și pitigoii numitelor diare, a alarmat publicul și l'a provocat în trei numer consecutivi la rescular cu demonstrațiuni; ba după eroismul herostratic, în adunarea municipiului orășenesc însuși Sipoș Orbán, cu precugetarea de-a scote poliția de sub unele bănueli de complicitate, a propus să se voteze recunoștința poliției, pentru ținuta sa „leală“ și „energică“; apoi adăuse: „altcum după cele întemplate din responsabilitatea ce ne apasă, eu primesc partea ce cade asupra mea“.

Fasiunea sa proprie. Recomandăm cinstita față a acestui domn atențiunei domnilor ministrii Hieronymi și Csaky.

Este interesant a se sci și acea împrejurare, că d-nul Rác Miska, redactorul diarului „Szabadság“ este de-odată și protonotarul municipiului orășenesc, carele în absența înțaiului primar orășenesc, chiar în timpul rebeliunii, ținea locul lui, și avea onorifica chiamare de a susține ordinea, în contra căreia se agita în diarul său.

Acuma se vă dau icona locuințelor, institutelor, bisericilor, și a caselor atacate, bombardate și devastate, în ordinea Stradelor:

1) Strada Peța: Casa v'eduvei preotese Fășie, a cărei fiu Alexandru este chiar comisar de poliție; casa v'eduvei Covaș, a fost numai amenințată prin visita ginerelui său adv. Ios. Roman, care locuiesc aiurea, în interiorul curții, și prin această împrejurare a scăpat de atac.

2) Strada ungară: Casa preotului gr. cat. Nic. Maroșiu. Școla elementară gr. cat., locuința învățătorului Torsan, casa cantonului Georg. Căra, casa protopopului gr. orient. Toma Păcală, cinc case ale Canoniceilor gr. cat.; locuința capelanului gr. cat. Mureșan. Casa avocatului Nic. Zigre de oinof ori atacată.

3) Strada Capușnilor: Școla elementară gr. orientală și locuința învățătorului Bochiș; mai multe ferestri ale bisericei gr. orientale.

4) Piața S-tului Ladislau: Curtea episcopului Pavel, care de atunci este părăsită și cheile puse la mână căpitanului orășenesc. Tocmai când nobilii cavaleri ai națiunii erau să scotă aici porța din țipă, sosi miliția.

5) Strada S-tului Ión: Casa avocatului Ios. Erdeli.

6) Strada poștei vechie: Locuința advoc. Dr. Ión Bura, cu o tură nespă.

7) Strada domnească: Casa consistoriului gr. orient. și locuința arhimandritului Ios. Goldiș. Locuința lui Iust. Ardeleanu, redactorul „Vulturului“, în care pe ferestriile sparte s'a asvilit o secur, cădă chiar în patul de dormit. Locuința adv. Ios. Nestor.

8) Bulevardul Széchény: Seminariul (internatul) gr. cat. și locuința canonicului Lauran, aici și la școlile mai sus arătate strigau cavalerii „aici se oresoă trădătorii de patriă!“ S'a bombardat ușa și spartă ferestriile bisericei acestui seminar. Casa adv. Dr. Florian Duma; locuința adv. Dr. Coriolan Pop. — Casa însă fiind proprietatea bisericei luterane, a cărei paroh este tata căpitanului orășenesc, de bună s'ar din această considerațiune, s'ar p'ote din porunca căpitanului, afara de to-

care jaluziilor, lodurilor, nu s'a spartă nimic, deși strigau „acuma să mergă la conferința din Sibiu!“

9) Strada Coronei: Casa parohului gr. cat. rut. Mich. Dișiu.

10) Strada Staroveschi (Șoselei): Parochia gr. cat., în care locuiesc protopopul Petru Mihuțiu; aici s'a dărâmat și îngrăditura grădiniței de sub ferestri, și s'au furat perdelele dela ferestri; au intrat pe ferestri în casă. I s'a deschis un gionier, și s'au deranjat scrisorile.

11) Strada Kőfaragó (cioplitorilor de pétra): Internatul gr. orient și locuința prefectului Ioan Groza, unde cavalerii au dărâmat și p'areții ferestrilor, au intrat în odăi, au aruncat mobile și vestimente pe stradă, unde se sfertioară și nimiciră, era d-lu Groza a scăpat cu fuga din pat, prin grădină și pe la vecini.

Daunele se urcă la deca mii florin. — Bată faptele nobile ale Cavalerilor, cari sunt scutate în diarele locale, d'icându-se, că le-au provocat Românii, cari rideau printre tumultuanți. Ce obraznică, să pui vina pe celu atacat și maltrat! D'ar ore de era una ca acesta, nu uicidea pe acei Români rădători cu bolnavii și cu securile purtate spre acestu scop?

Nu vă sfiți a-o mărturisi francu, că inteligența, timereea cultă și cetățenii orașului tot erau una; și când s'a început năvala la curtea episcopescă, tot într'una urlau și aruncau cu petri, și cu cele venea la mână. La o casă canonicală, unde avea locuința și o familie maghiară, spargându-le din întemplantă ferestriile, un jurist a ținut în pripă un discurs public de iertare și condolență; era în „Pesti Hirlap“ chiar corespondenții oradan au mărturisit, că inteligența svirlea petrile asemenea cu plebea. Nu puneți d'ar vina pe plebe și pe clasele de muncitori, a cărori nănași ați fost, și pe cari pentru escese li aperiți cu nobila indignațiune a „națiunii“.

Poliția înspăimântată de dimensiunea, ce-a luat-o rebeliunea, în ziua următoare s'a depus puterea și acțiunea în mână miliției, constatându prin placate, că nu numai aveau, ci și vieța cetățenilor este periclitată. Joi seră apoi cavaleria și infanteria au gonit și alungat pe vandali adunați în număr mai mare, ca Mercuri seră, cari voiau să continue spargerea și atacurile și asupra acelor Români, cari scăpaseră în ziua precedentă. Unde este scutul și ajutorul nostru?!

Rotuna.

CRONICA POLITICĂ.

— 4 (16) August.

În articolul său de fond dela 15 August „Budapesti Hirlap“ se ocupă cu călătoria ministrului Weckerle la Ischl. Scopul acestei călătorii, dice numita foia, este așternerea, spre prealabilă sancționare, a proiectului de lege despre *căsătoria civilă*. Proiectul acesta de lege este înălțat acum la cestiune de cabinet și e foarte probabil, dice aceeași foia, că în curend ministrul Szilágyi își va pute escuta în faptă proiectul. — D'ar călătoria ministrului Weckerle la Ischl are și altu scop, continuă „Budapesti Hirlap“. Se vorbește, că el va raporta Maiestății Sale și asupra politicei naționale maghiare și rusești, eventual va primi ordine despre primirea imperatului german. Ar fi însă mai bine, decă regele maghiar ar cerca să se convingă despre lealitatea Maghiarilor față cu regele lor și despre credința, ce-o nutresc Maghiarii triplei alianțe. — D'ar Sibiu și Oradea-mare cum vor fi prezentate în Ischl, se intră mai departe numita foia. Pe care din aceste două le va regreta, și de care se va lăpăda: de Vlahi, de Maghiari, ori de amândoi?

*

Despre afacerea Rimler i-se scrie lui

„P. C.“ totu din Viena, că misiunii lui Rimler, întreprinsă în Rusia, nu i-s'a dat nici o importanță în Viena. Decă e vorba de un „modus vivendi“ cu Rusia, — dice semioficiosa — apoi contele Kálnoky se năsușe înes de multu la așa ceva și, precum se scie, nu fără rezultat. De mijlocirea lui Rimler înes n'are lipsă Kálnoky.

*

Semioficiosa „Pester Correspondenz“ i-se scrie din Viena cu data de 14 August n. următoare: Astăzi sunt 14 ani, de când Maiestatea Sa încredințată Contelui Taaffe formarea unui cabinet și de atunci el stă neintrupt în fruntea guvernului austriac. Când veni Taaffe la cârmă, stările erau desolate și în parlamentu domnea un chaos. Taaffe a inaugurat o politică asupra partidelor, a adus pe Bohemi în parlament și cu tôte că politica lui era o schimbare continuă între diferitele partide, el a ajuns multe rezultate practice, er astăzi, deși fără o majoritate absolută, posedă stimate tuturor elementelor moderate. Semioficiosa constată mai departe, că de conștiințios a observat Taaffe dualismul și că s'a năpustit a manifesta în față de Ungaria, luându chiar în căsătorie o Maghiară, nascută Contesa Csaky.

Foile germane despre noi.

Marele diar german „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“ încă se ocupă de cestiunea română. Semioficiosa germană scrie în spiritul foilor din cari am făcutu ieri o revistă. Eată ce dice „prietina“ noastră germană:

Avend în vedere sprijinul, ce-l dă o parte a pressei europene mișcării româno-slovaice din Ungaria, ori care amici sinceru alu păcii trebuie să pună întrebarea, decă se unesc ore cu tendințele triplei alianțe, ca certa regretabilă de naționalitate, care se provocă totu mai viu în Austria, să se transplanteze și în țerile coronei ungare. Nu mai începe indoială, că o Ungarie îmbucătățită în elemente de naționalitate, p'ote aduce cu multu mai puțin serviciu tendințelor de pace, decă Ungaria unitară (?) de azi, care este sciată, că a fostă totdeauna *sola mai sigură rađinnu alu triplei alianțe*.

Nu greșimă așad'ar, când credem, că alianța, ce voesot s'o încheie Români din Ungaria, cu elementele slave și cu Cehii tineri, nu va mări simpatia, de care s'au împărtășit și până acum, celu puțin în Germania și Italia. D'ar pentru această p'otă, să fiă încă fantași, cari nu-și pot sugruma dorința, ca plângerilor române, întru căt ele sunt juste și îndreptățite, să li-se facă destul fără amănare. Numai în zilele din urmă s'a întemplat, că profesorul de universitate din Clușiu, Moldovan Gergely, care încă este plin de sânge român (?), a arătat de nou în broșura sa „Politiki sabbelys“, cătă de esagerate, ba chiar scoronite sunt dorințele și plângerile elementelor extreme, cari au avut rolu principalu la conferința din Sibiu. Plângerea lor capitală este, că statul ungar încheie școlile române, restringe autonomia bisericei române și le apasă pressa. D'ar altfel va judeca streinătatea, decă va c'ei din broșura lui Moldovan Gergely, că numărul școlilor române dela 1867, adecă dela restabilirea constituției maghiare, s'au sporit dela 1500 la 3000; că autonomia bisericei române stă pe base naționale din cele mai largi; că statul ungar jertfese anualu pentru bisericile române 200,000 fl. (!); că limba de propunere este cea românească în mai multu de 3000 de școle; că la universitățile din Budapesta și Clușiu se află catedre pentru limba și literatura română; că studenții români primesc anualu însemnate stipendii de stat și că în diarele române apară zilnic astfel de articoli, în cari se agitază în modu celu mai neînfrănatu contra statului maghiar și a instituțiilor lor.

P'ote ore fi dovadă mai eclatantă de libertate politică, ce-o gustă Români sub scutul constituției maghiare, decătu aceea,

Maghiar ou ismenele lui largi și cu mustățele mari, m'a cuprinsu un simțu nedescriptibil... Deveni melancolic. Lucru curios, în loc să fiu vesel, că după atâția ani mă întorou în patriă!...

Călătoriam cu omeu străin, de nemuri diferite, și ori cătă de forțată era la început conversațiunea noastră, necesitatea comună de-a călători împreună într'unu cupeu, ne-a apropiat de-olaltă, ba ne manifestam și câte unu semn de prevenire reciprocă. Unu ohibit, unu diar, chiar și câte-o țigară... Ne-am aflat și unu mijloc de înțelegere, vorbiam nemșese, limba acosta o pricepeam ou toții.

Făcusem cunoștință mai cu toți. Numai cu unu domn nu, care ședea într'unu colț și se amesteca rar în conversațiune. Vorbiam de Karlsbad și de Praga. O fi vr'unu Bohem! gândim.

Făcusem deja trei din patru părți din călătorie, când m'am hotărit să facu cunoștință mai deapropie și cu domnul din colț. „D-ta ești Bohem?“ l'u agrăi eu. — „Ba“ — „Pardou, mi-se pără așa, fiindcă vorbiam de Praga!“ — „Da, am fostu acolo la băi, d'ar eu sunt Român!“ — „Român?“... Și noi călătorim într'unu cupeu o și întregă, fără să scim unu de altu! Nu-

mele meu e: „Porumbrelă“ d'ic eu. — Pe Români l'u chiama A...nă, jude de cerou, din satul, unde se dice, că se află cele mai frumoșe fete române. Nu-i spunu numele, căci și așa l'u sciu toți. — Și aveam o bucurie mare amândoi.

Ne apropiam de Pesta... O m'ar d'ar ne mai vedută am aflat aici. Strada Kezpes, care duce dela gara centrală în oraș, unu cuib de pulvere și de putere. Și omenii par'că sunt altcum, decătu i-am lăsat. Patru ani trăisem mai înainte în Pesta, și-i aflasem atunci omeni frumoși. S'au schimbat ei, ori ochii mei vedu altfel? Fete blamate, luminele ochilor frante, d'ar căntăura totu superbă, aprpe vătămătoare. N'am rămas încăntat de loc, și am scăpat pe insula Margareta. Aici e frumoș, nu-i vorbă. D'ar este unu „nu sciu ce și nu sciu cum“, unu ce neesprimabil, în fine, ce-ți inspiră repulsiune.

În zădar! Unu mărgăritar de oraș, că „Ville des grâces, aux bords d'amour“ nu mai esistă!

Te salută

Alu tău:
Porumbrelă.

ca în Sibiu au ținut adevărată dietă, în care stafagiul l'au compus mii și mii de agricultori români, și în această adunare au erupt în modul cel mai vehement contra statului maghiar, fără de-a-i fi împedecăți cineva.

Să se lase Români, în fine, de vecițiile lor plângerii, cari nu se bazează pe nici un lucru faptic și țințos numai într'acolo, ca să facă o cauza lor agitația în streinătate, mai ales în Franța, unde dela început au întemplată prevenire. *Jos cu profeții mincinoși* (Nu uitați, că această o dice o „prietină“ germană. — Red.), cari stau în solda Ligei din București și ale căror dorințe tind la ruperea de către Ungaria și la alipirea de Români, pe când oficioși ei ceră autonomiă română, care să se estindă nu numai asupra Ardealului, ci și asupra celorlalte părți din Ungaria locuite de Români.

E ușor a da guvernului unguresc sfaturi, și de-ai dice să încheie pace cu Români. Dăr se pôte aștepta dela el, în secesiune, ca să intre în vorbă cu omeni ca Rațiu și soți, cari în inima lor sunt irredentați încarnați, și cari și în Sibiu au cerut erăși lucruri, ce decă s'ar realiza, ar aduce cu sine distrugerea statului ungur? Fia-care naționalitate, care stă pe baza constituției și pôte să aducă înainte gravamine îndreptățite, este în stare, în Ungaria, de-a face ca pe cale legală aceste gravamine să fi îndreptate. Dovada cea mai flagrantă sunt Sații ardeleni, cari n'au părăsit nici odată terenul constituției și a căror dorințe totuși au fost implinite (!) Pe oătre vreme în senul României nu se va înființa o partidă moderată, care să mite sanarea gravaminelor între marginele constituției, este pentru cri-oe guvern unguresc imposibil, de a ceda chiar și unor postulate îndreptățite. Guvernul unguresc e necesitat să aștepte reacțiunea mare și între Români se va ivi mai curând, s'eu mai târziu. Este de neputință, în nice ațtători de profesiune, să stea multă timp în frunte, oăci fiacare popor se satură în cele din urmă de agitațiunea îndarnică, mai ales decă strigătele de durere mincinoase (!) se perd și în străinătate, fără a găsi resunetului așteptat, și această se pôte aștepta cel puțin în Germania și Italia, mai ales decă va deveni perfectă anunțata alianță a Românilor cu contrarii Slavi ai triplei alianțe, și înainte de tôte cu Cehii tineri.

SCIRILE ȚILEI.

— 4 (16) August.

Cause și efecte. Din Cașovia se comunică, oă din incidentul „afacerei Pavelu-țak“, în proxima adunare a reprezentanței unguresc de-acolo, se va face propunerea, din partea orașului să se trimită guvernului din Budapesta o adresă, în care să se ceră prezentarea unui „proiectu de lege excepțională pentru aspra pedepsire a agitatorilor de naționalitate“. Foilor unguresc li-se asigură, oă propunerea această va fi primită cu unanimitate.

— x —

Nouă secțiune a Ligei. La *Corabia* s'a înființat o nouă secțiune a Ligei culturale, care în ședința sa dela 29 Iulie s'a constituită, alegându-și următorul comitet: Președinte, dr. St. Protopopescu; vice președinte: d-nii Oprea Iliescu și Nicolae M. Popescu; casieră, Th. I. Dăbuleanu; secretar, Mihail Georgeșcu; membrii în comitet: d-nii Florea Anastasiu și Ghiță Theodorescu.

— x —

Sunt nebuni. „Bpesti Hirlap“ scrie, oă publicul din *Nagy-Röcze* voiesc să pedepsescă în mod exemplar pe avocatul *Botto*, care a mers la Sibiu, să ajute Românilor a demonstra în contra Maghiarilor. Adunarea orașenescă i-a dat lui *Botto* un vot de blamă, er' societatea a luat „lauda“ hotărâre de a-l eschide din sinul orașului. Lă vorb scote și dela casa de păstire, alți cari advocat era. Au mai scris în direcția de poștă și telegraf din *Cașovia*, cerându să li fi de ajutor în eruarea *Botto*, cari au adresat telegrama slovacă de

felicitate la „parlamentul din Sibiu.“ — Cum dicea „Nagyvárad“: Să organizăm societatea, să punem omi contra omi, ca „agitatori“ să nu fi în stare a face nici un pas necontrolat. — Numai înainte!...

— x —

Duel. Din Cristurul securesc se scrie, oă Vinerea trecută s'a întâmplat acolo un duel cu pistolul între viceșpanul *Ugron* și deputatul dietal *Alexiu Daniel*. La prima descărcătură glonțul viceșpanului a nimerit în piept pe *Daniel*, care oăcu fără simțiri la pământ. Rana este foarte grea și medicii nu speră, să scape de morțe. Se dice, oă cauza duelului au fost oerte înfiacrate de partid.

— x —

Teatru jidovesc. În „*Palestina*“... În „*Grosswardein*“... Ba nu! — În România! În „*Rum. Lloyd*“ cetim o recenziune asupra unei comedii în 5 acte intitulată „*Mischke-Moschke*“, care s'a reprezentat cu multă bravură în *București* în teatrul *Lieblisch*. Precum asigură fôia amintită în cerându are să se reprezenteze, în același teatru, o nouă operă cu titlul „*Timpurile Mesiei*“. — No ké tără-i miunáté!

— x —

Intre Grecia și Ungaria. Diarele unguresc vestesoc, oă s'a interzis tuturor oficioilor postale din Ungaria să mai primescă pachete adresate pentru Grecia. Acăsta din cauză, oă Grecia a oprit importul de pachete postale din Ungaria.

— x —

Un fost ministru împușcat. Din Paris se telegrafază, oă în 13 August fostul ministru, d-lu *Lockroy*, se ducea la 2 după ameză la comitetul s'eu electoral din strada *Charbonne*, oănd un neunoscut i-a cerut 10 franci. În acest moment birarul *Moore*, cunoscut pentru poezile sale escentrice, ce le spuie în intrările anarchiste, — s'a repețit cu furie asupra d-lui *Lockroy* și i-a tras un glonț de revolver. D-lu *Lockroy*, atins la sinul stâng, și-a perdat cunoștința. Elu a fost condus acasă. Glonțul a produs numai o contuziune forte. *Moore* a fost arestat.

— x —

Papa și Francesii. Papa a adresat arhiepiscopului din *Bordeaux* o scrisore, în care dă din nou Francesilor statul, de a rămâne uniți. Le recomandă de a renunșe și de a păși în mod leal constituția stabilită. În fine Papa condamnă cu energie pe preținșii scriitori catolici, cari insultă pe demnitarii bisericești și și iau dreptul de a vorbi în contra sfaturilor Papei.

— x —

Sinuciderea unei fete. O fată dintr'o familie bogată maghiară din *Turda*, cu numele *Rosa Eszeuyi*, s'a sinucisă, aruncându-se într'un lac din apropierea orașului, unde s'a înecat. Se dice, oă un amor nenorocit a împins-o la această pasă disperată.

— x —

Războiul vamal ruso-german. Ordonanța relativă la sporirea cu 50% a taxelor peroepute la intrarea mărfurilor în Finlanda, a intrat în vigoare la 11 August, dăr nu se va aplica mărfurilor sosite prin corăbii, înainte de această dată.

— x —

Musica orașenescă va da mâne, *Joi* s'era, în grădina dela „*Pomul verde*“ un concert cu programa următoare: 1. *Overture* din opera *W. Tell* de *Rossini*; 2. *Nimetta*, vals de *Strauss*; 3. *Rapsodia ugară* Nr. 12. de *Liszt*; 4. *Herzensandacht* de *Soherzberg*; 5. *Fantasia* din opera *Herodias* de *Massenet*; 6. *Un vis de noapte de verd*, de *Mendelssohn*; 7. *Serenade*; 8. *Fantasia română* pentru flaută (*Ploss*); 9. *O s'era la Deutschmeisteri in Viena*, de *Ertl*; 10. „*Pagatt ultimo*“ polca, de *Brandner*. Inceputul la 8 ore.

La afacerea din Oradea-mare.

Nostimade.

Din Arad i se comunică lui „*Magyar Hirlap*“, oă acolo spiritele sunt foarte agitate, mai ales fiindcă se așteptă aparițiunea unei noue broșuri de felul celei publicate

de *Pituk*. Se dice, oă „Români din Arad sunt foarte neastemperați“ și că *Pituk*, care în urma destituției sale locuesce în Arad, „e silit să-și schimbe continuu locuința, de ore-ce se teme, nu cumva omeni plătiți de Români să-l pândescă și să-l tõe în cap“.

Pituk de-altmintearea este obiectul unor nesfârșite ovațiuni din partea Maghiarilor. Se dice, oă continuu primesc felicitări. „*Magy. Hirl.*“ publică o scrisore, ce i s'a adresat lui *Pituk* din partea deputatului dietal *Lukats Gyula* (ales în ceroul Salonte mari din com. Bihorului). În această scrisore, deputatul *Lukats* promite, oă „decă dintre deputații din Bihor nu se va afla unul mai potrivit, care să interpeleze în cameră în afacerea *Pavelu*, atunci el însuși va face această interpelețiune în luna lui Septembrie“. Pentru această scop, elu cere dela *Pituk* un exemplar din „prețioasă“ sa broșură și-l întreabă, decă ar fi aplicat a-i da și alte detalii în cauză, în casă când l'ar cerceta la Arad? În fine deputatul ungur își termină scrisorea felicitându cordial pe *Pituk* pentru „pășirea sa bărbătescă“.

Comisarul guvernial la Oradea.

Din Oradea-mare li-se telegrafiază foilor unguresc următoarele:

„În urma scirei despre agitațiunile anti-maghiare ale Valabilor din comitatul Bihorului, cu deosebire însă în urma demonstrațiilor dela Oradea-mare, ministrul de interne *Hieronymi* a ordonat să iese la fața locului un comisar guvernial cu însărcinarea, de-a face o investigațiune cât se pôte de strictă. Acest comisar guvernial este viceșpanul Bihorului, *Beothy Andor*.

„Acestă orânduire a comisariului guvernial este primită cu neplăcere din partea Orădanilor (maghiari), deore-ce este încă în prôspetă memoriă fi-căruia afacerea insultării steagului dela *Beiuș*, alu căruia investigator a fost atunci tot *Beothy Andor*, oă comisar guvernial; totă satisfacția, ce i s'a dat atunci Maghiarimei ofensate, a fost eliminarea unui student din gimnaziul valah din *Beiuș*, er' mai mulți profesori au fost așeșți în perohii din diecesa episcopului gr. cat., ale căror venituri sunt mai bogate, de cum era salariul lor profesoral.

„După un asemenea cas, publicul maghiar crede, oă nici acum nu se pôte aștepta la dobândirea unei satisfacții pentru cauza maghiară (sic!) dela un astfel de comisar guvernial, sub a căruia egidă s'a dat uitărei, așa dicându, un atentat anti-național și care și fără de aceea la totă ocaziunea este un orator glorificator al episcopului *Mihailu Pavelu*“.

„*Magy. Hirl.*“ crede, oă această presupunere e netemeinică. Fôia unguresc soie, oă viceșpanul *Beothy* „este Maghiar și bun patriot“ și de aceea nu se îndoesce, oă elu își va cunoșe datorința ce o are oă comisar guvernial.

Episcopul Pavelu interviuat.

Un raportor al diarului „*Egyetértés*“ a fost primit la „*Stână de Vale*“ de I. P. S. Sa Episcopul *Pavelu*. Raportorul descrie acum convorbirea sa avută cu Episcopul.

„Episcopul m'a primit cu semnele inderate ale durerii sufetesoc pe față, dăr cu condescendența sa îndatinată — scrie raportorul. „Escelență! Aveți de gând pentru liniștirea opiniiei publice a face vr'o declarațiune prin foi?“

„În detaliu nu voi declara nimica, — răspune Episcopul — fiindcă nu voiesc să mă dimit la polemica diaristică, ceea ce nu convine cu demnitatea mea. Apoi nu voiesc ca documentele, protocoalele, scrisorile consistoriale, să ajungă prin diare“.

— „Decă nu în special, n'aveți de gând să răspundeți barem în general?“

— „Ba da“, „și mi-a arătat teștul telegramei“ dice — raportorul.

Despre *Dr. Lucăciu*, cu care, scrieau foile maghiare, oă Episcopul ar fi stat în relațiune, a declarat, oă de oănd e în Oradea numai odată l'a vădut, oănd *Lu-*

căciu l'a rugat să subscrie nisece acții de bancă, pe cari însă nu le-a subscriș.

Episcopul *Pavelu* a mai făcut o declarațiune de importanță supremă, referitoră la arangiarea demonstrațiilor.

„Poporului nu-i impuță nimic, în sfirșit masele se pot ușor ațta, numai agitatori iscusiti să fi, oăci totă acelea mase, cari alaltăeri mi-au spart mie ferestrele, poimâne pot sparge ferestrele d-lui fișpan. Ați binevoit a mă întreba oă cine pôte fi arangiatorul acela iscusit? Deși cu multă hesitare, dăr totuși trebuie să vă răspund, oă din mai multe părți, și încă foarte vrednice de credință, mi-s'a spus, oă întregă această operă de ură și resunare personală, se datoresce inspectorului școlar din comitatul Bihor. Și decă priveșc rolul, ce-lă jôcă d-lu *Sipos Orbán* în colonele lui „*Nagyvárad*“, în afacerea *Dringo*: cu regret trebuie să credă temeinicia acestor informațiuni.“

Ce priveșc pe *Pituk*, Episcopul declară, oă decă într'adeveră a apărut sub firma lui o broșură în limba maghiară, aceea n'a putut s'a scrie elu, fiindcă nu-lă ține capabil de această. Acest *Pituk*, din cercetările făcute contra lui, nu se pare a avé sentimente maghiare așa de mari, cum se dice. Când cu afacerea gimnaziului din *Beiuș*, însuși *Pituk* a figurat, ca unul dintre notarii unei adunări ținute în cestiunea această, și elu a trimis foilor române un protocol, însoțit de astfel de comentare, cari de loc nu dovedesc sentimentele lui maghiare.

Mai dice raportorul lui „*Egyetértés*“, oă însuși Episcopul *Pavelu* l'a autorizat să publice în numitul organ această convorbire.

Par nobile fratrum.

Szalay Pál, preot r. cat., cunoscut publicului român din atacurile vehemente îndreptate anii trecut în contra bisericești române unite în colonele foi „*Religio*“, adresă vrednicului s'eu confrate următoarea scrisore:

„Iubite d-le coleg! Salute și perseveranță în lopta pentru credință și patriă! Gratulez tuturor, oă avem și un *Damjanich român, catolic*, care înainte morții sale și pentru aceea se făcuse catolic, ca să pôte muri, ca „*Maghiar*“. D-ta n'ai lipsă de așa ceva! Poți muri liniștit, ca „*Maghiar*“ și în „*Sf. Unire*“. Dăr și până atunci ajută, ca să se nimioșcă din ea (sf. Unire) totă ce e idol, tocmai precum făcu *Avramu* cu *Dumnezeii păgân* ai părintelui s'eu propriu. Care e mama și fratele lui *Christos*, acela e și învățacul lui. Aceeași o operă pe urma învățăturilor lui și patriotismul. Am în vinele mele în abundență sânge german și slav — 'mi pare rău, oă nu m'am născut Valah, ca să fi cel dintău urmaș. *Éljen!* *Dad-Komárom* Aug. 11. Alu d-tale soț de principii stimător și admirator: *Szalay Pál*, pleban (Rusztikusz).“

Rustic trebuie, oă e la căpătină paterul *Szalay*, decă e „capabil“ să scrie astfel de gugumăni.

DIVERSE.

O victimă a lui *Zola*. Într'una din mahalalele Parisului s'a întâmplat deunăzi un curios cas de sinucidere. Portarul unei case mari își aduse aminte într'una din zile, oă trecuseră mai bine de 48 de ore de oănd nu mai văduse nici coborând, nici urcându-se pe unul din locatarii s'ei din caturile de sus. Dându de veste comisariului secției, acesta p'etruse în odaia locatarului și îl găsi întins pe jos, mort, asfixiat. Pe masă se găsi o scrisore, care conținea următoarele rânduri scrise cu o mână fermă: „Tocmai am terminat de oțit Doctorul *Pascal*. De două-șeci de ani trăiam cu familia *Rougon-Macquart*. Familia s'a stins, nu pot să mai supraviețuesc nici eu. Adio!“

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 August 1893.

Renta ung. de aur 4%	115 85
Impr. oail. fer. ung. în aur 4 1/2%	126 50
" " " " argint 4 1/2%	100 50
Oblig. " " " de ost. I. emis.	121 10
Bonuri rurale ungare.	95 30
Despăgubirea dijmei de vin.	98 75
Imprum. ung. ou premii.	149 25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	142 50
Renta de hârtie austr.	96 45
" " " " argint	96 10
" " " " aur	118 85
Losuri din 1860	145 50
Acții de-ale Băncii austro-ungară.	976.—
" " " " ung. de credit.	416 10
" " " " austr. de credit.	333 25
Galbeni imper.	5 91
Napoleonori	9 94 1/2
Mărci imp. germ.	61 52 1/2
London (lire sterlinge).	126 05
Renta de corone austr.	96 05
" " " " ung.	94 05

Intr'o distinsă familie germană din Brașov

se primesc școlari,

carî vizită școlile din Brașov, în cartir și cu totă proviziunea. Se află la dispoziție și un pian.

Informații la administrația „Gazetei Transilvaniei.” 203,1—3

Ioan Zacharias

Brașov, Strada Vămii Nr. 15.

Și recomandă P. T. publicu marele depou de țoluri de cai de lână, tapete de padimentu de lățime simplă și dublă, precum și cërșeafuri de patu din fabricele cele mai bune și cu prețurile cele mai moderate. 2-5

Se caută

pentru o farmacia în România unu tēneru absolventu de 4 clase gimnasiale, în condițiuni favorabile.

A se adresa la administrațiunea „Gazet. Trans.” 2-3

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

Cursul pieței Brașov.

Din 16 August 1893.

Bancnote rom. Cump.	9.88	Vend.	9.92
Argintu român.	9.85	"	9.90
Napoleon-d'ori	9.90	"	9.94
Galbeni	5 80	"	5 80
Ruble rusesci	128.—	"	—
Mărci germane	61.30	"	—
Lire turcesci	10.92	"	—
Seris. fone. „Albina” 6%	101.50	"	—
" " " " 5%	101.50	"	—

„ARDELEANA,”

institutu de creditu și de economii pe acții în Orăștie.

Avisu.

Institutu de creditu și de economii

„ARDELEANA”

societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața mare Nr. 2 și 4 în casele proprii.

Primesce depunerî spre fructificare sub următoarele condițiuni:

- a) Depunerî făcute la a căroru ridicare nu se recere abdicere, cu 5%;
- b) Depunerî făcute cu condițiune de a se anunța ridicarea lor, cu 5 1/2% și
- c) Depunerî făcute pe timpu mai îndelungat de cătră Biserici, școle, corporațiuni culturale, ori cu altu scopu de binefacere, cu 6%.

Depunerî, ridicări seu anunțări se pot efeptai și prin postă.

Orăștie, 1 Aprilie 1893.

998-*

Direcțiunea.

Locuința frumoasă.

Locuința din etagiul prim din casa nouă de lângă tribunalu constătore din 7 odai, 1 anticameră, culină, 2 cămări, podu, 2—3 pivnițe, 2 cămări de lemne, culină de spălatu rufe, grajdū, remisa event. și o odaiă pentru visitiu seu servitore

e de închiriatu

și se pote ocupa deja înainte de Sf. Mihaiu.

Locuința are mai multe intrări și se pote împărți, are deja apeductu și canalu pentru decurgerea apei.

Informațiuni se pot lua la proprietarul

IORDAN I. MUNTEANU

Brașov, tērgulu cailor, Nr. 14, catulu I.

Totacolo e de vëndare unu grilajū de feru, vechiu, însă frumosu și solidu (circa 16 metri curenți.) 200,2—3

Marea Descoperire a Veaculu

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) în contra Neputinței. Vindecarea anemicilor, a Sleților, etc. **INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI**

Administrația ELIXIRULUI GODINEAU la PARIS, 7, r. Saint-Lazare. BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găsește ELIXIRUL GODINEAU și la BUCUREȘTI, la Ilie ZAMPIRESCU, droghist; la JASI, la D.D. Frați KONYA, farmaciști.

și la TULCEA, la Dr. D. RAVBLICO, farmacia la „MINERVA.”

Antreprise de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașov, Strada Porții Nr. 4. Colțul Tērgulu boiloru.

Recomandă on. publicu la casuri de mörte, aședământulu seu de înmormēntare bogatū asortatū în carî tôte obiectele, atâtu sortele mai de rēndū, câtū și cele mai fine, se pot cãpãta cu prețuri ieftine.

Comisiune și depou de sicriuri de metalu ce se pot închide hermeticu, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor sicriurilor de lemn, de metalu și de lemn de ștejaru.

Depou de cununi pentru monumente și plantici cu prețurile cele mai moderate.

Representanță de monumente de marmură, carē funebre proprii cu 2 și cu 4 cai, precum și unu caru funebru vēnētū pentru copii, precum și cioclii.

Comande întregi se escută promptu și ieftinu, iau asupră-mi și transporturi de morți în străinătate.

În fine recomandū și biroulu meu mijlocitoru procedândū cu cunoscuta-mi soliditate.

La casuri de mörte a se adresa la

E. Tutsek.

3-*

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta
Trenul mixt: 5 ore 10 min. dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. sēra.
2. Dela Brașov la București:
Trenul accel.: 5 ore 15 minute dimini.
Trenul mixt: 11 ore înainte de amēđi.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
3. Dela Brașov la Zērnesci:
Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineața.
Trenul mixt: 3 ore 16 min. după am.
Trenul mixt: 9 ore 25 min. sēra.
- Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.
Trenul de persoane: 5 ore 46 min. dimini.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute a. m.
Trenul mixt: 3 ore 10 min. după am.

Sosirea trenurilor în Brașov

1. Dela Pesta la Brașov:

- Trenul de persoane: 8 ore dimineața.
- Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
- Trenul mixt: 10 ore 25 minute sēra.

2. Dela București la Brașov:

- Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
- Trenul mixt: 7 ore 1 minute sēra.
- Trenul accel.: 10 ore 17 minute sēra.

3. Dela Zērnesci la Brașov:

- Trenul mixt: 6 ore 10 min. dimineața.
- Trenul mixt: 1 ora 14 min. după am.
- Trenul mixt: 8 ore 10 min. sēra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov:

- Trenul de persoane: 8 ore 18 min. dimini.
- Trenul mixt: 1 ora 49 min. după am.
- Trenul mixt: 6 ore 56 min. sēra.